

CHƯƠNG 44

GIUSE NHẪM GIỮ BEN-GIA-MIN LẠI CHO MÌNH

1. Chén bạc của ông Giu-se trong bao của ông Ben-gia-min (St 44,1-17).

¹Ông Giu-se truyền cho người quản gia của ông : “Anh hãy ^ođổ đầy bao lúa của mấy người này ; họ mang được bao nhiêu thì đổ cho họ bấy nhiêu, rồi bạc của người nào thì đặt vào miệng bao của người ấy.

²Chén của tôi cái chén bạc ^x, thì anh đặt vào miệng bao lúa của đũa út, cùng với số bạc mua lúa của nó.” Người quản gia làm như lời ông dặn. ³Khi trời sáng, người ta để cho các anh em ra đi, cùng với lừa của họ. ⁴Họ vừa ra khỏi thành, chưa được bao xa, thì ông Giu-se bảo người quản gia của ông : “Đứng lên ! hãy rượt theo những người kia, và khi đuổi kịp thì bảo họ : ‘Sao các ông lại lấy oán đền ơn ^y ?

⁵Đó chẳng phải là đồ vật chủ tôi dùng để uống và để bói toán sao ? Các ông làm như vậy là xấu !”” ⁶Người ấy đuổi kịp họ và nói với họ những lời trên. ⁷Họ đáp : “Sao ngài lại nói những lời lẽ như vậy ? Không đời nào các tôi tớ ngài lại làm một chuyện như thế ! ⁸Ngài coi : số bạc chúng tôi đã tìm thấy ở miệng các bao lúa của chúng tôi, chúng tôi đã đem từ đất Ca-na-an đến trả lại cho ngài. Làm sao chúng tôi lại có thể lấy trộm bạc hay vàng trong nhà ông chủ ngài được ?

⁹Hễ tìm thấy đồ vật đó nơi ai ^a, thì người ấy phải chết ; còn chúng tôi sẽ làm nô lệ cho ngài.” ¹⁰Người quản gia nói : “Thôi được, cứ như lời các ông. Hễ tìm thấy đồ vật đó nơi ai, thì người ấy phải làm nô lệ cho tôi ^b, còn các ông sẽ vô can.” ¹¹Ai nấy vội vàng hạ bao lúa của mình xuống đất, rồi mở bao ra. ¹²Người quản gia lục soát, bắt đầu từ người anh cả và kết thúc nơi người em út. Cái chén được tìm thấy trong bao lúa của Ben-gia-min.

13 Họ xé áo mình ra, rồi mỗi người chắt đồ lên lưng lừa của mình và trở về thành ^c. *14* Khi ông Giu-đa và các anh em vào nhà ông Giu-se, thì ông còn đang ở đó, và họ cúi rạp xuống đất, trước mặt ông. *15* Ông Giu-se nói với họ : “Các người làm gì vậy ? Các người không biết rằng một người như ta phải có tài bói toán sao ^d ?” *16* Ông Giu-đa nói : “Chúng tôi biết thưa gì với ngài, nói năng làm sao, tự biện hộ thế nào ?”

Thiên Chúa đã phơi bày tội của các tôi tớ ngài ra. Chúng tôi xin làm nô lệ cho ngài, cả chúng tôi lẫn người bị tìm thấy đang giữ cái chén.” ¹⁷ Ông Giu-se nói : “Không đời nào ta làm điều ấy ! Người bị tìm thấy đang giữ cái chén, thì sẽ phải làm nô lệ cho ta, còn các người thì cứ về bình an với cha các người.”

A Silver Cup In A Sack

➤ Chén bạc của Giuse theo các nhà chú giải cho rằng đây là cái chén mà ông Giuse dùng để uống và bói toán (St 30, 27; 44, 5.15). Người quản gia của Giuse biết rõ ý định của Giuse khi đặt cái chén của ông trong bao lúa của Ben-gia-min, cốt là để giữ đứa em này lại và cho các anh kia trở về.

➤ Việc xé áo mình ra là thái độ diễn tả sự ấm ức bức tức và cho rằng họ bị vu oan giá họa. Việc xé áo mình ra nhằm nói lên Ben-gia-min em của họ là vô tội và không hề có ý tham. Họ xé áo mình ra và tất cả cùng quay trở lại để kêu oan, để bảo vệ em mình, cùng sống, cùng chết với em mình chứ không vì sợ mà bỏ mặc Ben-gia-min đang lâm nguy. mà ra về để diễn tả thái độ liên kết và gắn bó với Ben-gia-min rồi việc muốn ra sao thì ra.

➤ Giuse đã thành công vì qua thử thách này ông muốn cho những người con của Itraen, tuy cùng cha nhưng khác mẹ, biết sống liên kết với nhau. Thái độ của những anh em này đã khác hẳn với thái độ trước đây cũng của chính những anh em này khi họ đã đối xử không tốt với Giuse (X. St 37,12-36).

2. Ông Giu-đa can thiệp (St 44,18-34).

18 Bấy giờ, ông Giu-đa lại gần ông và nói :
“Thưa ngài, xin xá lỗi ^d. Xin cho tôi tớ ngài
được nói một lời thấu đến tai ngài. Xin ngài
đừng trút cơn thịnh nộ xuống tôi tớ ngài : quả
thật, ngài ngang hàng với Pha-ra-ô ^e. **19** Ngài đã
hỏi các tôi tớ ngài rằng : ‘Các người còn cha
hay anh em nào không ?’

20 Chúng tôi đã thưa với ngài : ‘Chúng tôi có cha già và một đứa em út, sinh ra lúc người đã già ; thằng anh cùng mẹ với nó đã chết, chỉ còn lại mình nó ^g, nên người thương nó.’ *21* Ngài đã bảo các tôi tớ ngài : ‘Các người đưa nó xuống cho ta, để ta nhìn thấy nó tận mắt.’ ^h *22* Chúng tôi đã thưa với ngài : ‘Thằng bé không thể rời cha, nếu nó rời cha, thì người sẽ chết mất !’

23 Nhưng ngài đã bảo các tôi tớ ngài : ‘Nếu em út các người không cùng xuống với các người, thì các người sẽ không được gặp mặt ta nữa.’ *24* Vậy khi chúng tôi về với tôi tớ ngài, là cha của tôi, thì chúng tôi đã nói lại với người những lời của ngài. *25* Cha chúng tôi bảo : ‘Hãy trở lại mua ít lương thực về.’

26 Chúng tôi trả lời : ‘Chúng con không thể xuống đò được. Nếu có em út cùng đi với chúng con, thì chúng con mới xuống ; vì chúng con không thể gặp mặt ông ấy, nếu em út không cùng đi với chúng con.’ *27* Tôi tớ ngài, là cha của tôi, nói với chúng tôi : ‘Các con biết rằng vợ của cha đã sinh cho cha hai đứa ⁱ. *28* Một đứa đã lìa cha, và cha đã nói : Đúng là nó đã bị ^oxé xác ^k, và cho đến nay cha chẳng được nhìn lại nó.

29 Nếu các con đem cả đũa này đi xa cha, và nó gặp tai họa, thì các con sẽ làm cho kẻ bạc đầu này phải đau khổ mà xuống âm phủ. *30* Vậy bây giờ nếu tôi về với tôi tớ ngài, là cha của tôi, mà không có thằng bé cùng về với chúng tôi, bởi vì người chỉ sống khi nó sống ^l, *31* thì khi thấy là không có thằng bé, người sẽ chết mất. Các tôi tớ ngài sẽ làm cho kẻ bạc đầu, là tôi tớ ngài và là cha của chúng tôi, phải buồn sâu mà xuống âm phủ.

32 Trước mặt cha tôi, tôi tớ ngài đã ^o bảo lãnh cho thằng bé và nói : *Nếu con không đưa nó về cho cha, thì con sẽ đắ^u tội với cha suốt đời.* *33* Vậy bây giờ, tôi tớ ngài xin ở lại làm nô lệ ngài thế cho thằng bé, còn thằng bé thì xin cho về với các anh nó. *34* Thật vậy, tôi về với cha tôi thế nào được, nếu thằng bé không cùng đi với tôi ? Tôi không thể nào chứng kiến tai họa sẽ giáng xuống cha tôi !”

Ông Giu-đa Vang Xin Giuse

- Giuđa đã thành thật trình bày gia cảnh của gia đình mình. Ông cũng không quên kể lại việc ông Gia-cóp có hai đứa con mà ông rất yêu thương. Một đứa bị coi như đã chết và một đứa đang bị oan ức.
- Ông tha thiết được thế mạng cho đứa em để đưa nó về với cha già, vì sợ rằng người cha già khó qua khỏi nếu như đứa út này không trở về với ông.

- Chúng ta còn nhớ chính Giu-đa là người đã đề nghị bán Giuse cho người It-ma-ên để lấy 20 đồng bạc dù cho đứa em đã than khóc, cố hết sức van xin. Ông không hề tỏ ra hối hận vì đã làm việc này với Giuse, ông cũng không cảm thấy thương xót hoặc thương hại cho đứa em đáng thương mà chỉ nói một cách vô trách nhiệm là đứa em đó đã chết, chết cách nào thì anh ta chẳng hề quan tâm.

- Thật đáng buồn và cũng thật đáng trách cho Giu-đa. Tội của Giu-đa quả là không nhỏ. Không hiểu Giuse nghĩ gì khi nghe thấy chính miệng Giu-đa có vẻ như muốn dung cảm đứng ra xin bảo lãnh cho Ben-gia-min, người em cùng cha, cùng mẹ với Giuse !

- Đây chính là cao điểm của đoạn tường thuật về chuyện ông Giuse. Tình huynh đệ giữa các con của ông Giuse trước đây rạn nứt, một đứa đã bị chính các anh của mình bán đi và cứ tưởng là nó đã chết rồi. Tình huynh đệ giữa các anh em giờ đây đã được giao hòa. Giuse sẵn lòng tha thứ và bỏ qua mọi chuyện cũ xấu xa. Ông muốn các anh em của ông từ nay phải biết đoàn kết, yêu thương nhau và đừng gây khó, gây khổ cho nhau nữa.